Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

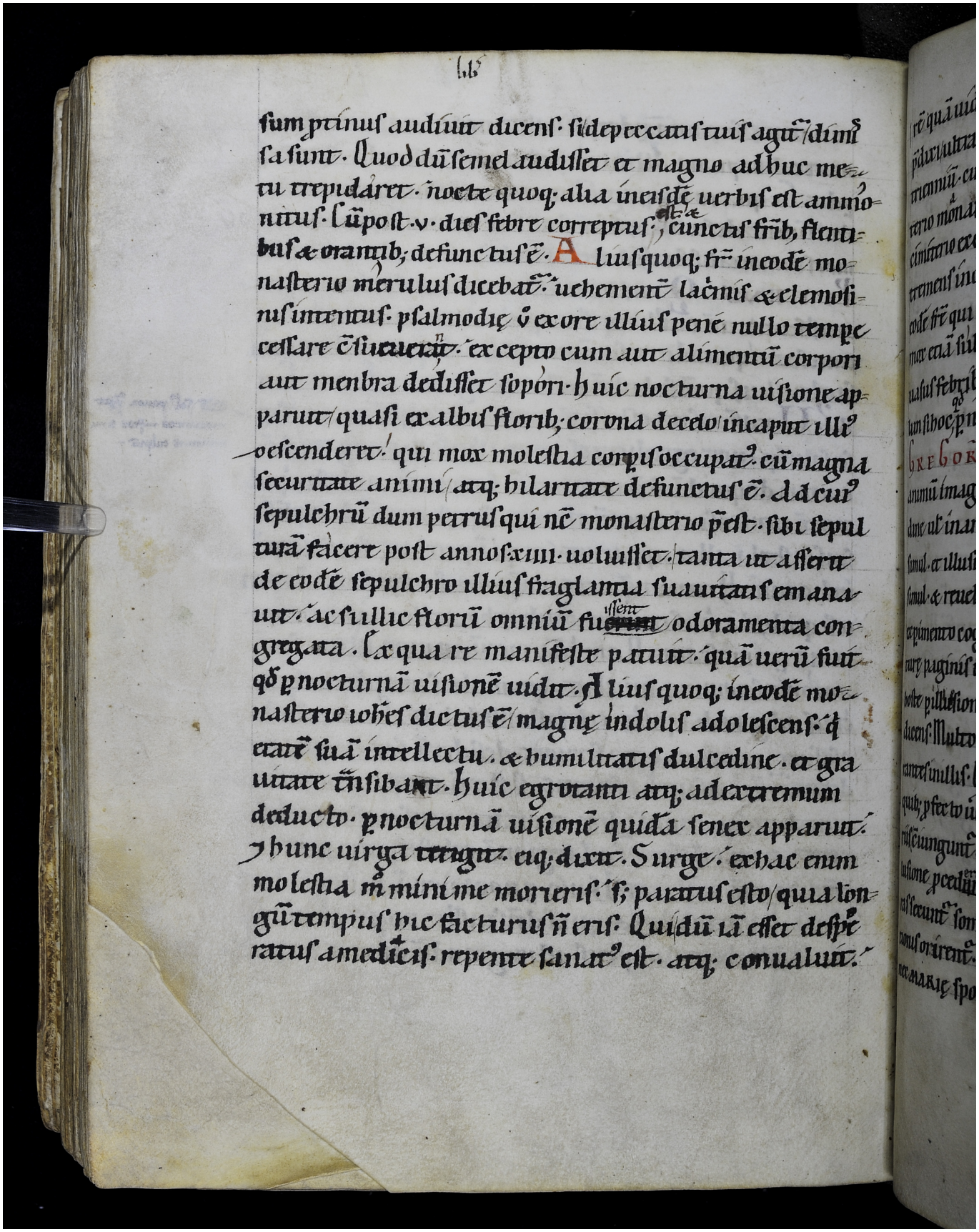

sum primus audiuit dicens: si deprecatus tuus aguꝰ/dimissa sunt. Quod dū semel audisset et magno adhuc metu trepidaret. nocte quoq; alia uice dē uerbis est ammonitus. Cūpost .v. dies febre correptus, cunctis frib, filiabus & oranib; defunctus ē. Aluus quoq; frē inecdē monasterio merulus dicebaꝰ. uehementē lacrimis & elemosinis intentus. psalmodię ō ex ore ullius pene nullo tempore cessare ē sueuerat. exceptо cum aut alimentū corpori aut membra dedisset sopori. huic nocturna uisione apparuit/quasi ex albis floribꝫ corona decedo/incapite ulli descenderet/ qui mox molestia corpus occupat. cū magna securitate animi/atq; hilaritate defunctus ē. Adcui sepulchrū dum petrus qui nē monasterio p̄est. sibi sepultura facere post annos .xiii. uoluisset/tanta ut asserut de eodē sepulchro ulius fragrantia suauitatis emanauit. ac si ullic florū omniū fuissent odoramenta congregata. Ex qua re manifeste patuit. quā uerū fuisse p nocturnā uisionē uidit. Aluus quoq; inecdē monasterio iobes ductus ē/magnę indolis adolescens. q̄ erat suā intellectu. & humilitatis dulcedine. et gratiarum cūsibat. huic egrotanti atq; adextremum deducto. p nocturnā uisionē quida senex apparuit. huic uirga tetigit. eiq; dixit. Surge. exhac enim molestia m minime morieris. si; paratus esto/quia longū tempus hic facturus n̄ eris. Quidū ī esset desperatus a medicis. repente sanat⁹ est. atq; conualuit.